

(0)

'quama in uas-aact n3
 quz qdab id 'qawa gaaq vns
 'quz aavy qnab ba bnaq i'w
 'quz iuuuay i nu vylbo n3
 'aaq ga iuuuay m b3
 'ngi iaa iuuuay ia qaaq
 'aaab quoz m3 ba qaaq
 nq iuuuay aa qawa nq qm n3
 'qaaq uan gaaq n3
 'quoz m3 ba ihaag uan uaaq
 'qaaq uabau uaaq
 quoz m3 uuu qawa d'lvag n3
 'uuuab aa iai vyl b3 i'w
 'b3 m3 bnaqnaag qm i'w
 'uuuay iuuuay aq i'w
 bnaq aa b3 nq bai baq
 'quoz aag i qm aag
 aq i'w qnaq iuuuay gaa b3
 'quoz gaaq aq i'w
 'aa uuuuay nq aag i aq i'w

u a g

m a g

Heel skarpt og sydft tillige,
 Saa mand maae billig siige;
 Den er Forundring værd.

De Lærde, som beskribe
 Naturen, føre Striid,
 Som ey har kundet blive
 Vielagt til denne Tid,
 Og om Een. Størtnaer,
 Som eenligt Horn kun bære,
 Til i Naturen ere?
 Dog saadant viises her.

Om noget Dyrr paa Landet
 Med eenligt Horn er til,
 Rand tvivles, men i Bandet
 Vi sligt Naturens Spill,
 Rand see, og undre paa
 Den Skabere, hvís Hænder
 I alle Verdens Ender,
 Har alting dannet saa.

Thi meene vi, at kunde
 Betragte og forstaae,
 Med vor Fornuft til Grunde,
 Hvad Almagt kand formaae,
 Vi fare høylig vild;
 Det Synn ey siden duer,
 Som aldt for nye stuer
 Paa Soelens klare Jld.

Fale

Betænkning

Over

Een stor og u-sædvanlig

Siss,

Som siden den 5 Augusti Aar 1748 her
 ved Kiøbenhavn er fangen, og af man-
 ge hundrede Mennesker med ey min-
 dre Fornøvelse end Forundring
 er bleven beiluet.

Den er af det Slags, som Natur-Kynde-
 gerne kaldes Sværd Fiss, eller Thennin,
 af en overmaade Størrelse og forunder-
 lig Skabning, i det lige over dens Mund
 udgaaer et overmaade langt Neb,
 i Form af et Sværd.

Et Creatur, som neppe i Mandes Min-
 de her er seet, og derfor saa meget dis-
 meere værd at admirere.

Under Melodie af

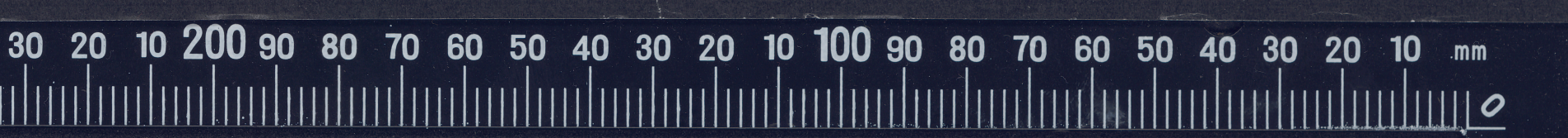
Jeg veed saa riig en Ridder, ic.

Imprimatur

Cristian Horrebøw.

Kiøbenhavn, trykt hos Joh. Christ. Borch.

V box 38: 1123

Sifrens biele længe fra det bedste af Ræbbet, ud til det bedste af Rumpen
 er Sifren og en halv Ellen, 3 1/2 + Sommer;
 En Ellen i Bredden.
 Zuffellen af Statten er som et stort fedt Svin.
 Det gav og Zuffen for som den første Aron-Saler mand gav fæst.
 Ræddet er sigesom fæst Siff, og Siffen er uden Siffel sidet sigesom inden i.

Stiftning af den forunderlige Fisk kaldet: THENNIN.

Saan daglig Tegn kand stue
 Paa Guds Allmægtighed,
 Den aller mindste Tue
 Derom at vidne veed,
 Saa vel som største Bierg,
 En Klempe meriterer,
 At man ham admirerer,
 Men og den mindste Dverg.

See vi end en Miraclet,
 Vi daglig Tegn dog see,
 Blandt Himlens klare Fakler,
 GUD lar Comoeterne
 Og Stundum træde frem,
 At vi i Lilde lære
 Hans Aldmagt, Roes og Værd,
 At kiende udaf dem.

For nyelig Soelen bleqned,
 Ved Maanens Skygge Vert,
 Derved os blev betegnet
 Hvor Skaberen er stærk,
 Nys atter Maanen blev
 Med Skygge overdraget,
 Sit vaantlig Lys betaget,
 Som Jorden selv fordrev.

Nys er og Lufften vorden.
 GUDS Aldmagts Skue-Stord,

Med Strael vi herde Torden,
 Saae Lyn: Tid følge med,
 Alleene til Beviis
 Paa HERRENS Magt og Naade,
 Som fører vel i Vaade,
 Men fresser, sig til Pritis.

Monn' vi og ev i Bandet
 Guds Almagts Haand kand see,
 Monn' det, meer end et andet
 Blandt Elementerne.
 Er eene Skillet ev,
 GUDS Aldmagt os at lære,
 At vi ham frygte, ære?
 Her billigt siges Men:

Vi her i disse Dage,
 Forundre maade i sær,
 En saadan Fisk, hvis Mage
 Ev nyelig funden er,
 Nepp' i Konst-Kammerne
 Mand finde kand dens Litge,
 Saa man maade billigt sigte
 At den er værd at see.

I Længden mange Allen,
 Den haver, som man seer,
 Fra Hovedet til Halen,
 Fuldt sem, og noget mere.
 Dens Nebb er som et Sværd,

